

NEKROMATIikka JA TEURGIA

Pekka Ervastin esitelmä 3.3.1929

Maagillisista ilmiöistä tässä minun noudattamassani kolmijaoituksessa olivat ensimmäisinä ne fyysilliset taikailmiöt, jotka aiheutuvat maagikon vallasta luonnonvoimien ja yleensä alempien luonnonvaltakuntien, eläinkunnan ja luonnonhaltioiden yli. Ja niistä taikuruusilmiöitä olemme jo koettaneet vähän puhua. Sitten toinen laji maagillisia ilmiöitä tässä meidän jaoituksessamme olivat n. s. sielulliset psykurgiset ilmiöt, psygyrgia. Ensimmäisten ilmiöiden kreikkalainen nimi on goetia. Tämä psykurgia eli sielullinen magia johtuu siitä, että maagikolla on valtaa toisten sielujen yli, siis toisten ihmisten yli. Hän täten on tekemisessä joko elävien tai kuolleiden ihmisten kanssa. Ja sentähden nämä psykurgiset ilmiöt jakautuvat kahtia, toisessa maagikko on tekemisissä elävien kanssa, toisissa hän taas yrittää päästä tekemisiin vainajien kanssa. Jälkimäinen on nekromantiikka eli kuolleiden manaamista.

Me puhuimme viime kerralla psykurgisista ilmiöitä, ja niiden yhteydessä tahtoisin vielä huomauttaa siitä erittäin merkillisestä ilmiöstä, että muutamat ihmiset, sanokaamme vaikka muutamat mediumit, jotka ovat silloin maagikoita, ja jokainen mediumi on myös jonkun verran maagikko, ovat sellaisia, että heillä on valtaa ihmisten sieluihin, että he voivat kutsua astralisen sielun, manata sen johonkin istuntoon. Satuina äsken lukemaan erään tunnetun englantilaisen kirjailijattaren, mrs. Florenze Marryat'in kirjan. Tässä mrs. Marryat on spiritisti. Kaikki tunnette kapteeni Marryatin, joka kirjoitti merimieskertomuksia. Mrs. Florenze Marryat oli hänen tyttärensä, ja samalla, kun hän oli spiritisti, oli hän mediumi sillä tavalla, että hän puhui henkien kanssa pöydän välityksellä, pöytänakutuksilla. Hän sai niin paljon tietoja henkimaaailmasta, jotka tulivat todistetuiksi, että hän tuli aivan vakuutetuksi spiritistiksi. Tämä kirja — — — —, suomeksi „Ei ole

mitään kuolemaa olemassa“, jossa hän erityisesti puhuu spiritistisistä kokemuksistaan, on niin ihmeellinen ja siinä on niin paljon ihmeellisiä kokemuksia spiritismin alalta, että kuka tahansa lukee sen suurella nautinnolla. Mrs. Florenze Marryat huomasi olevansa mediumistinen maagikko myös sillä tavalla, että hän saattoi manata elävän ihmisen sielun luokseen vastaamaan pöydän kautta. Se olisi tietysti aivan suoraa mustaa magiaa, jos olisi semmoinen hetki päivästä, jolloin toinen ihminen olisi työssä, toimessa, sillä silloin olisi hirveää kutsua häntä. Kerran eräs herra sanoi mrs. Marryatille: „Minä olen aivan mahdoton, en mihinkään alistu, en usko spiritistisiä ilmiöitä, enkä muutakaan yliluonnollista.“ Ja hän antoi luvan mrs. Marryatille tehdä hänen kanssaan kokeen, kepposen. Ja eräänä iltana, kun tuo herra oli joissakin kutsuissa, tapahtui, että kun toiset herrat istuivat pöytien ääressä ja joivat viiniä y. m. ja hän seisoi uunin luona, niin yht’äkkiä hän meni tainnoksiin. Kun hän selvisi, ihmetteli hän, mitä se oli, mutta ajatteli kuitenkin, että varmaan mrs. Florenze Marryat oli kutsunut hänet luokseen. Ja niin se olikin. Mrs. Marryat kertoo, että tuo herra vaikeroi kauheasti, kun hän oli hänet kutsunut. Ja aina muulloinkin, milloin hän vain teki noita kokeita, vaikeroivat sielut: „päästä minut, päästä minut!“ Myös silloin, kun hän yöllä kutsui sieluja luokseen, vaikeroivat ne ja rukoilivat „päästä minut!“

Se on itse asiassa mustaa magiaa ja hyvin kamalaa, ja onneksi ei ole monta ihmistä, jolla olisi semmoinen valta toisiin sieluihin. — Tahdon mainita tämän, koska joskus voi tulla kysymys semmoisista ilmiöistä. Ihmiset voivat kokea merkillisiä asioita.

Mutta se ilmiöiden laji, johon nyt täytyy kääntää huomio, ovat nekromantiset ilmiöt, jotka ovat tekemisissä vainajien kanssa. Ja kun silloin ensin ajattelemmme puhtaasti maagillisia ilmiöitä, ei nykyaikaisia spiritistisiä, niin katseemme kääntyy ajassa taaksepäin muinaisiin aikoihin, ja me huomaamme, että kyllä sitäkin magiaa muinaisina aikoina on ollut, varsinkin sitä,

mitä nimitämme spiritismiksi nykyaikana. Se on ollut tekemisissä mediumin kanssa, vaikkei silloin käytetty semmoista sanaa, eikä oltu selvillä siitä, että on suuri ero passiivisen ja aktiivisen maagillisuuden kanssa. Ja passiivinen maagillisuus ei silloin esiintynyt niinkuin nyt, siihen oli muinaisina aikoina sekaantunut aktiivisuutta, sentähden mielellämme nimitämme niitä ilmiöitä maagillisiksi. Kun katsomme suomalaisia ja myöskin muinaisia sivistyskansoja, esim. kreikkalaisia, niin muistuu mieleen heti, että niiden kansojen tietäjien oli tapana pikemmin käydä kuolleiden luona, kuin manata niitä itsensä luo. Muistakaamme, että muinaisina aikoina shamaanit, muhamettalaisessa maailmassa dervishit ja muut tietäjät eri kansojen kesken aina asettivat itsensä erikoiseen transsitilaan, langettivat itsensä loveen, niinkuin vanhat suomalaiset. Ja tämä loveen lankeaminen oli silloin enimmäkseen sitä, että maagikko kaatui tajuttomana maahan ja sitten hänen sielunsa, hän itse astraliruumiissa, lähti kulkemaan vainajien luo. Tämähän oli silloin puhtaasti maagillinen ilmiö siltä kannalta, että se oli aivan aktiivinen ilmiö, eivät he mananneet mitään esille. Herättyään he kertoivat, mitä olivat kokeneet ja tiesivät antaa toisille neuvoja ja selvittää asioita. Heidän valmistuksensa oli enimmäkseen seremoniallista laatua. Vanhat suomalaiset, shamaanit, rummuttivat taikarummulla ja dervishit tanssivat itsensä ympäri yhä nopeammassa tahdissa, samoin indialaiset noidat ja kaatuivat sitten maahan. Saattoi olla niin etevää noitia, varsinkin lappalaisten kesken, että he ilman muuta vaipuivat uneen ja sitten heidän sielunsa vaelsi vainajien luo ja otti tietoa. Myöskin saattoivat he ottaa selville fyysillisiä asioita, mutta nekromantiikkaa oli se silloin, kun he kävivät vainajien luona.

Sitten oli myöskin semmoinen ilmiö, että tuo loveen langennut saattoi puhua siinä tilassaan ollen, ja tämähän oli transsipuhetta ja se muistuttaa meidän aikaisia mediumeja. Meidän aikanamme on harvinainen semmoinen mediumi, joka lähtee vainajien maailmaan ja vasta herättyään kertoo, mediumit

puhuvat tavallisesti transsissa. Ja on tullut todistetuksi, että mediumin kautta puhuu todella vainaja.

Sitten on seuraava ilmiö, että tuo maagikko on klärvoijantti, selvänäköinen. Hän asettaa itsensä erikoiseen tilaan ja näkee yhtä ja toista ja kertoo siitä. Hän ei ole täydessä transsissa silloin. Klärvoijanttimediumi on omassa tajunnassaan samalla, kun hän näkee toisella tasolla.

Sitten tulemme niihin ilmiöihin, joita on myös ollut jo muinaisina aikoina n. s. manauksiin, jolloin vainaja manataan esiin, näkyviin. Tätä tapahtuu meidän aikanamme paljon materialisationimediumien välityksellä. Se ei ole nykyaikainen ilmiö ainoastaan, se on esiintynyt muinaisinakin aikoina. Jos maagikko täydessä tajussaan tekee joitakin temppuja ja käyttää loitsuja sillä tavalla, että hän kutsuu näkyviin henkimaailman olentoja, silloin se on puhtaasti maagillista laatua. Ja sitä on harjoitettu meidän aikanammekin. Ranskalainen, arvossa pidetty okkultisti, Eliphas Lévi, josta madame Blavatsky puhuu Salaisessa Opissa, kertoo omista muistelmistaan, kuinka hän kerran Lontoossa manasi esille Apollonius Tyanalaisen hengen. Oli eräs englantilainen rouva, joka tahtoi hänen kauttaan kysyä neuvoa henkimaailman olennoilta. Eliphas Lévi meni erään linnan tornihuoneeseen yksin ja teki siellä temppujaan, poltti suitsutusta ja asetti peilejä ja kaikenlaisia loistavia kappaleita sinne ja luki loitsuja sillä seurauksella, että ensimmäisellä kerralla, kun ensin oli tapahtunut vaikeita ilmavärähtelyjä ja epämääräisiä näkyjä, esiintyi haamu, joka oli kreikkalaisen näköinen. Ensimmäisellä kerralla se ei puhunut mitään, mutta Lévi sai selvän vaikutelman siitä, mitä hänen piti sanoa rouvalle. Ja toisena päivänä hän kutsui vielä esille saman hengen ja silloin se oli selvempi ja näkyvämpi ja sanoi myös jotain. Eliphas Lévistä oli tämmöinen homma koko lailla epämiellyttävää, mutta hän oli saanut selvän todistuksen siitä, että ihminen voi tämmöisillä seremoniallisilla tempuilla ja loitsuilla kutsua olentoja esiin näkymättömästä maailmasta. Meillä on Vanhasta Testamentista

hyvin tunnettu esimerkki, kun muistamme, miten kuningas Saul lähti Endorin noita-akan luo. Juutalaisten kesken oli kaikki tämmöinen noituus ja vainajilta neuvojen kysyminen kielletty. Kuninkaalliset määräykset olivat ankarat. Se ihminen, joka harjoitti tämmöistä, oli noitana, tuomittiin kuolemaan, sentähden näitä asioita harjoitettiin ainoastaan salassa. Sehän on hyvin kuvaavaa siitä, miten ihmiskunnassa yleensä on: sitä harjoitetaan salassa, mikä on kielletty, ei olla tekemättä, mitä ei saisi tehdä. Kaikki kieltäminen täysi-ikäisten ihmisten kesken on tuulesta temmattu: millä oikeudella me toiselta kiellämme mitään, eihän Jumalakaan meiltä mitään kiellä.

Kun juutalaisilla oli hengen uhalla kielletty, ettei saa olla tekemisissä noita-akkojen kanssa, niin sitä harjoitettiin salassa. Ja kuningas Saul, joka hyvin tunsikin oman maansa lait, joutui omantunnon tuskaan ja tahtoi välttämättä kuulla neuvoa tietäjiltä. Ja kun hän tiedusti hovihierroilta, sai hän tietää Endorin noidasta. Saul lähti sinne, ja vaikka hän ei esiintynyt kuninkaana, tiesi noita-akka, kuka hän oli. Ja noita otti semmoisen lupauksen Saulilta, ettei hänelle koidu pahoja seurauksia siitä. Ja Saulin täytyi luvata. Endorin noita-akka manasi esille jonkun hengen, ja kerrotaan, että Samuelin henki esiintyi. Esiintyikö se siten, että Endorin noita-akka kertoi ja puhui, vai oliko se todellinen ilmestys, ei oikein käy selville, sillä Endorin noita teki mielellään pieniä kepposia. Mutta tässä kertomuksessa kerrotaan, että noita-akka pelästyi, ja eihän hän olisi pelästynyt, ellei olisi mitään ollut. Muuten täytyy ohimennen kertoa, että eräästä noita-akasta madame Blavatskyn aikana sanottiin, että hän aina petti, kaikki oli vain humbuugia. Tämä oli väärin sanottu, ei kukaan ihminen antaudu mediumiksi, ellei hänellä ole taipumuksia. Madame Blavatsky tahtoi huomauttaa, ettei sillä tavalla pidä toisen ihmisen kunniaa loukata, siksi hän auttoi omalla voimallaan, että tuli oikeita ilmestyksiä. Mediumi oli äärettömästi pelästynyt, kun huomasi, että todellisia henkimaailman olentoja oli esillä. Samalla tavalla tapahtui Endorissa. Tosin kerrotaan, että Saul

pelästyi niin, että lankesi maahan ja peitti kasvonsa, joten jää epävarmaksi, oliko siinä näky, vai noitako kertoi jotain, mutta luultavaa on, että siinä näkyi aave, koska Saul pelästyi yhtä paljon, kuin noita.

Tuommainen henkiolennon manaaminen on ilmiö, joka on esiintynyt joka aikana, ja semmoisista on paljon kertomuksia. Tämä kaikki johdattaa meidät nykyaikaisiin spiritistisiin ilmiöihin. Niissä spiritistisissä materialisationi-ilmiöissä on suuri viehätysvoima varsinkin materialistisille ihmisille, on kuin paras todistus, kun he saavat nähdä ja kuulla ja vaikka koskeakin. Heidän kaikki aistinsa todistavat, että siinä on todella jotain, sentähden materialisationi-ilmiöt ovat todella vaikuttavat. Eivät ne tietysti voi todistaa, että siinä olisi vainaja, ne todistavat vaan, että merkillisiä, näkymättömästä maailmasta tulleita olentoja siinä on. Mutta juuri materialisteihin, tieteellisiin tutkijoihin tällaiset materialisationi-ilmiöt vaikuttavat vakuuttavasti ja sellaisia ilmiöitä onkin paljon tutkittu. On muodostunut aivan määrättyitä sanoja ja nimityksiä erilaisille asioille: nyt puhutaan siitä aineesta, joka erkanee mediumista, ja sitä on valokuvattu kuinka monta kertaa tahansa. Se tulee ulos tavallisesti suusta, välistä myös kyljistä ja käsistä ja on tuommoista harson tai pilven tapaista ainetta, joka ensin muodostuu palloksi ja sitten siinä ilmestyy haamu. Sitä nimitetään ektoplasmaksi, ja kuten sanottu, meidän aikamme tutkijat ovat valokuvanneet sitä ja sitä voi pitää aivan todistettuna. Nämä materialisationi-ilmiöt ovat taas toiselta puolen kaikista epämiellyttävimpiä, sillä vaikka mediumi on pääasiallinen voiman antaja, niin voimaa vedetään silti kaikista läsnäolijoista, niin että istunnon jälkeen kaikki ovat väsyneitä. Mediumi voi kadottaa niin paljon voimaa, että kun tieteelliset tutkijat ovat punninneet hänet, on huomattu, että hänen painonsa on paljon vähentynyt. Se vähennys voi nousta kiloon saakka, varsinkin, jos esiintyy useampia henkiolentoja. Kun esiintyy yksi henkiolento istunnossa, koetetaan usein selittää, että se on mediumi itse, mutta kun useampi yht'aikaa esiintyy, ei voida

semmoista väittää. Mutta juuri sentähden, että voimaa menee äärettömästi kaikista läsnäolevista, ovat nuo ilmiöt vastenmielisiä. Ja sitten on toinenkin syy, minkätähden ne ovat sangen antipaattisia. Kun asiantuntija niitä katselee, hän huomaa, että semmoinen tapaus on tavattoman harvinainen, jolloin joku vainaja todellisuudessa ilmestyisi, sillä semmoisia vainajia, jotka voisivat ilmestyä, ei ole muuta kuin ne, jotka ovat tässä maan piirissä, jotka siis ovat heti kuoleman jälkeen täällä, etteivät ole päässeet astralitasolle vielä. Esim. ne, jotka ovat kuolleet äkkiä jonkun tapaturman kautta tai tulleet mestatuiksi, liikkuvat täällä maan piirissä ja voisivat ilmestyä, mutta he eivät pääse, jos mediumi on puhdas olento tai jos hänellä on semmoisia johtajia, jotka estävät henkimaailman roskajoukon pääsemästä. Erikoisissa tapauksissa ainoastaan voivat he päästä. Mutta tavallisesti se, mikä materialisoituu, on vainajan astraliruumis, joka on jäänyt jälkeen, kun vainaja itse on mennyt taivaaseen tai jos hän on korkeammalla astralitasolla, hän on jättänyt jälkeensä jotain, joka elää, koska henkimaailmassa kaikki on elävää. Tässä fyysillisessä maailmassa, jos jätämme ruumiin, ei sillä ole kokonaisuutena, ainoastaan polttouunissa nousee se istumaan. Jos katselee polttouunissa ruumista, nousee se silmänräpäyksen ajaksi istumaan ja tekee liikkeitä, mutta se riippuu luonnollisista asioista. Aivan toisenlainen taas on astralinen todellisuus. Kun me olemme jättäneet jälkeen astralisen verhon, se ei ole kuollut, kuten fyysillinen ruumis, se on kyllä passiivinen, mutta sen voi stimuloida eläväksi, ja mediumi on se, joka voi sen tehdä. Silloin se on aivan entinen personallisuus, se on aivan kuin se vanha elävä ihminen. Sentähden, kun istunnossa ilmestyy tällaisia haamuja, niin ne ovat tietysti todellisia, mutta siinä on vain kaiku itse vainajasta, se ei ole vainaja henkiolentona, vaan hänen personallisuutensa kaiku, joka osaa jutella, kuten hän, osaa antaa neuvoja ja mitä tahansa. Se on hyvin kummallinen tämä seikka. Sentähden madame Blavatskya ei ymmärretty, kun hän selitti, miten asiat ovat. Hän sai spiritistit vastaansa, sillä he olivat

tahtoneet uskoa mieluummin, että siinä oli heidän rakas vainajansa itse. Madame Blavatsky huomautti, ettei vainaja voi tulla tällä tavalla fyysilliselle tasolle, mutta me voimme kyllä tulla seurusteluun heidän kanssaan, jos voimme nousta sille tasolle, missä hän on ja transsissa olevan mediumin kautta vainaja voi puhua. Mutta materialisatoneissa esiintyvät ilmiöt eivät ole vainajia, niitä on elähdyttämässä luonnon olennot, haltiat. Erikoisissa tapauksissa tietysti voi sattua, että tuommainen maanpiiriin vangittu vainaja saa esiintyä, tulla spiritistiseen istuntoon, saa käyttää mediumia, ja se tapahtuu silloin, kun hänelle voidaan tehdä jotain hyvää, kun häntä voidaan sillä palvella. Sentähden spiritistiset istunnot voivat olla joskus hyödyksi vainajille, juuri onnettomille vainajille voivat ne olla suureksi hyödyksi, joskaan ei aina niin ole, sillä kun hiemankaan kevytmielisesti harjoitetaan spiritististä leikkiä, silloin voidaan häiritsevästi vaikuttaa henkimaailman olentoihin, eikä siitä silloin ole kellekään mitään hyötyä. Sentähden ihmisiä on aina varoitettu pitämästä yhteyttä henkimaailman kanssa, jollei siinä ole täysin vakava pohja. Spiritistisiä istuntoja on pidetty ympäri maailmaa, niin että se on ollut kuin kulkutauti, kaikki ovat kuljettaneet kelloa pöydällä tai tanssittaneet pöytää. Ja onhan ihmeellistä, kun täydellä päivän valolla pöytä rupeaa tanssimaan, kun pari, kolme henkilöä pitää kättänsä pöydän päällä, kuten tapahtui, kun minä kerran olin eräässä istunnossa ja pöytä kohosi ilmaan ja rupesi pyörimään. Me saatoimme vain nähdä, että jokin voima sen vaikutti, oliko se voima meistä vai jostakin muualta tullut, jokin tuntematon voima, joka voi meidän kauttamme ilmaantua ja saada ilmiöitä aikaan. Kuka meistä ei lapsena olisi leikkinyt spiritististä leikkiä. Minun lapsuudessani oli tavallista tuo, että etsittiin piiloitettuja esineitä. Etsijän silmät peitettiin ja kaksi piti häntä kiinni kädestä tai myös yksi henkilö tai ei kukaan pitänyt kiinni. Hän sitten kulki johonkin. Se on passiivista mediumisuutta, ja muutamille tämä onnistuu erinomaisesti. Muistan, että kun tämmöistä leikittiin kerran, pantiin minut

mediumiksi. Monta kertaa palvelin mediumina. Ja niin olin etsimässä, ja toiset ajattelivat vahvasti ja minä aina löysin. Ja mentiin niin pitkälle näissä kokeissa, että minun oli sanottava määrätty sana, ja se myös onnistui. Ja myöskin toiset tekivät kysymyksen, josta en tiennyt mitään, mutta olin vastannut. Mutta jostakin syystä sanoin tämän istunnon perästä — tämä tapahtui maalla ja olin silloin 15 vuotias — : „tätä en tee enää.“ Se oli minusta niin vastenmielistä, tunsin jotain ilkeää siitä, että olin luopunut omasta tahdostani.

Tällä tavalla ihminen voi harjoittaa itseään mediumiksi. Ehkä siinäkin tarvitaan jonkun verran taipumusta, koska se toisille käy helpommin kuin toisille. Kaikki ihmiset voivat kehittää itsessään mediumista tahdottomuutta, jos vaan tahtovat, mutta kaikkea semmoista on varottava.

Mrs. Florenze Marryat kertoo kirjassaan eräästä merkillisestä tapauksesta, jolloin todella mediumin välityksellä autettiin maan piiriin sidottua henkeä. Hän oli jo ollut muutamia satoja vuosia maan piiriin sidottuna. Se oli vanha munkki, joka oli tehnyt yhtä ja toista syntiä, mutta muun muassa miehuudessaan, noin 35 vuoden vanhana, tehnyt semmoisen synnin, että oli rakastunut viereisessä luostarissa olevaan nunnaan. Tämä oli Belgiassa, ja tuohon nunnaluostariin vei maanalaisia käytäviä siitä luostarista, missä munkki oli. Nämä luostarit olivat aivan lähekkäin. Noita käytäviä pitkin munkki tuli usein salaa nunnan luo vaivaamaan häntä pyynnöillään ja rukouksillaan. Nunna oli aivan nuori ja hän tunsu rakastavansa munkkia, mutta ei tahtonut rikkoa lupaustaan, vaan vastusti munkkia. Siitä munkki raivostui niin, että hän eräänä yönä murhasi, tappoi tikarilla oman rakastettunsa ja hautasi sitten hänet johonkin kellariin. Ennen kuolemaansa hän teki vielä useita rikoksia, eikä hän kuolemansa jälkeen saanut mitään rauhaa. Hänen piti uudestaan ja uudestaan elää kaikki asiat, tappaa uudestaan rakastettunsa, raahata hänet kellariin ja käydä kaikki tuskat läpi. Korkeammalta taholta sanottiin sitten, kun ei mikään häneen tepsinyt, että häntä on autettava elävän

mediumin välityksellä. Ja silloin hyvin tunnettu englantilainen mediumi Eglington, joka eli madame Blavatskyn aikana, johdettiin Belgiaan, sekä myös mrs. Florenze Marryat ja hänen miehensä, siihen taloon, jossa tämä murhenäytelmä ennen oli tapahtunut. Siinä sattui nyt asumaan mrs. Florenze Marryatin naimisissa oleva sisar. Täällä oli nyt muutamia kamalia istuntoja. Eglington oli tuntenut koko ajan, että jotain oli tulossa, ja hän tuli aivan rauhattomaksi. Tämä talo oli juuri osa siitä luostarista. Ja Eglingtonin täytyi alistua siihen, että munkki valtasi hänet, ja joka kerta, kun munkin henki tuli häneen, oli kamala istunto. Mediumin kasvot vääntyivät intohimosta, hän kulki pitkin huonetta ja odotti nunnaa. Se ovi, joka johti käytävään, oli suljettu, mutta kun se avattiin ja hän pääsi siihen, näytti hän, kuinka hän tappoi nunnan iskien tikarin häneen, niin että nunna kaatui maahan ja sitten hän suuteli sitä ja kantoi ruumiin kellariin, jonne ovet oli avattu. Koko näytelmä esitettiin. Nunnaa ei tietysti näkynyt, mediumin nähtiin vaan suutelevan lattiaa ja kantavan näkymätöntä ruumista. Läsnaölevat eivät alussa tunteneet näitä asioita, perästä päin selitettiin ne vasta. Lopulta, kun näitä istuntoja oli pidetty monta kertaa, munkki mediumin ruumiissa pääsi niin rauhaan, että osasi kertoa koko historian. Ja tämä historia tuli myös jollakin tavalla todistetuksi. Ja lopulta sai mediumi henkijohtajaltaan tietää, kuinka kaikki oli johdettu tällä tavalla, että munkki pelastuisi. Nunna sai puhua mediumin kautta, hän oli onnellisessa tilassa, hänellä ei ollut mitään omallatunnolla. Hän oli rukoillut munkin puolesta yhtämittaa, ja se oli vaikuttanut, että munkkia sai auttaa.

Nämä ovat sängen synkkiä näytelmiä, ja me voimme kyllä ymmärtää ja tietää, että tässä elämässä maapallolla on paljon tragedioja, ei ainoastaan näkyväisessä, vaan seurauksena tästä myös näkymättömässä. Sentähden kaikki semmoinen työ, joka tapahtuu hyvässä tahdossa ja vakaassa mielessä, ei uteliaisuudessa ja kevytmielisyydessä, on aina sentään siunaustakin tuottavaa. Kaikkihan riippuu meidän ihmisten

mielialasta. Ja jos me itse olemme puhtaat ja rakastavat, emme joudu niin suuriin vaaroihin, vaan me vaikutamme hyvää huonoissakin paikoissa. Ihmisestä itsestään riippuu kaikki.

Jos käännämme katseemme pois näistä nekromantisista ilmiöistä ja katselemme vähän aikaa teurgisia ilmiöitä, niin kysymme ensin, mitä ne ovat. Ne ovat kaikista korkeamman laatuista maagillisia ilmiöitä. Itse sana osoittaa, että näissä ilmiöissä on kysymys jumalallisesta olennoista. Tässä magian lajissa, teurgiassa, ihminen itse asiassa pyrkii yhteyteen korkeampien henkivaltojen kanssa, enkeleiden ja jumalien kanssa. Ja tuommoisesta pyrkimyksestä on meillä esimerkki Zanoni, jossa kerrotaan, kuinka Zanoni keskusteli Adonain kanssa, korkeimman planeettahengen kanssa. Hän ei minun muistaakseni tehnyt mitään temppuja, kutsui vain Adonain esille ja keskusteli. Tämä on tietysti korkeinta lajia magiaa, ja sitä ei ole voinut harjoittaa muut, kuin erikoiset ihmiset. Ja sentähden on myöskin sanottu: jotta voisi ollenkaan panna toimeen semmoista maagillista evokationia, manaamista, täytyy valmistaa itseään jo monta aikaa edeltäkäsinkin. Vanhan ajan maagikot puhdistivat itseään jo viikkokausia ennen sitä. Tämä merkitsi muun muassa, etteivät he syöneet lihaa ollenkaan, muutenkin söivät hyvin vähän, eivät juoneet muuta kuin vettä, eivät pitäneet sukupuolista yhteyttä, eivät antautuneet minkäänlaisten tunteiden valtaan, he eristivät itsensä toisista ihmisistä määrättyiksi viikoiksi, hillitsivät itsensä täydellisesti, ei mikään saanut saattaa heidän mieltään pois tasapainosta. Ja kun he olivat niin valmistuneet, saattoivat he suorittaa tuommoisen maagillisen seremonian, jossa he sanan voimalla kutsuivat esille jonkun korkean jumal'olennon. Ja silloin he saivat semmoiselta olennoilta kysyä melkein mitä tahansa ja se osasi vastata kaikkiin kysymyksiin. Mutta luonnollisesti nuo kysymykset eivät olleet turhanpäiväisiä, eihän semmoisten takia olisi kannattanut mitään tämmöistä tehdä. Myöskin oli toinen tapa noilla maagikoilla se, että he tämmöisen edelläkäyvän puhdistuksen ajalla ja sitten harjoittamalla suurinta

mielenkeskitystä nostivat itsensä, ei niin, että olisivat nostaneet luontonsa lovesta, ehkä sitäkin sanaa voisi käyttää, mutta nostivat itsensä toiseen tajuntaan ja tulivat hetkeksi selvänäköisiksi. Tätä ihmiset voisivat ja sitä myös harjoitetaan nykyaikana. Sitä yritetään paljon. Ihminen, joka ei esim. jaksa kokonaan antautua puhdistuksen tiellä kulkijaksi, joka tekisi hänestä uudestisyntyneen, hän yrittää tämmöistä, hän yrittää kohottaa omaa tajuntaansa ja sillä tavalla päästä selvänäköiseksi ja hän voi päästä yhteyteen korkeampien olentojen kanssa. Näkemisen mahdollisuus on samassa suhteessa pienempi, kuin hän ei ole täysin vakava ja epäitsekäs omassa sielussaan.

Sentähden ihmiset ovat enemmän ja enemmän ymmärtäneet ja me totuudenetsijöinä voimme varsinkin ymmärtää, että jos ihminen todella tahtoo päästä korkeamman henkimaailman yhteyteen, siis välttää kaikkia niitä vaaroja, että voisi joutua yhteyteen alemman henkimaailman kanssa, päästä siis taivaassa olevien vainajien ja enkelien ja jumalien yhteyteen, silloin ei suinkaan riitä mikään tilapäinen puhdistus, vaan silloin ihmisen on paras lähteä kulkemaan n. s. puhdistuksen tietä, antautua kokonaan näiden asioiden etsijäksi. Silloin hän kehittää itsessään uutta ihmistä, joka voi nähdä, kuulla ja tutkia näkymättömässä maailmassa. Ja silloinhan useimmiten tapahtuu, että ihminen pääsee tietoisiksi ruumiinsa ulkopuolella, hän astuu tästä ruumiista ulos astraliruumiissa ja hänelle tuossa toisessa ruumiissa avautuu näkymätön maailma. Tätä pidetään korkeana magiana meidän aikanamme: se on ollut aina korkeaa okkultismia ja on yhä vielä. Mutta silloinkin on yksi vaara, se, että kun ihminen lähtee ulos ruumiistaan näkymättömään maailmaan tahtoen kyllä tutustua ainoastaan yleviin, korkeisiin jumal'olentoihin, niin jos hän ei ole täydellisesti itsessään vapaa itsekkyydestä ja luulottelusta y. m. semmoisista heikkouksista, jotka voisivat hänen katsettaan hämmentää, niin hän näkymättömässä maailmassa voi joutua tekemisiin niiden olentojen kanssa, jotka esiintyvät valo-olentojen haamussa

olematta itse valo-olentoja. Se on tuo merkillinen vaara. Siitä ovat kaikki tietäjät kaikkina aikoina olleet tietoisia. Ihminen ei ole täysin suojattu. Kun hän lähtee ulos näkymättömään maailmaan, hän luulee tapaamaansa olentoa korkeaksi mestariolennoksi ja se näyttää hänelle yhtä ja toista ja sanoo olevansa joku tunnettu suuri mestariolento. Ja kuitenkin se on harhaa. Se on olento, joka silloin ihmisen tietämättä käyttää hyödykseen jotain heikkoutta hänessä. Sanokaamme, että ihmisessä on salainen vallan- tai kunnianhimo, josta hän ei ole itse täysin tietoinen. Hän on voinut pyrkiä henkisesti eteenpäin niin paljon, että hän on päässyt ulos ruumiistaan, mutta koska hänessä on salainen kunnianhimo, voi hänen eteensä astua olento, joka ei ole valkoinen, vaan on pukeutunut kuin susi lammasten vaatteisiin ja voi vetää häntä hyvin kohtalokkaisesti tekoihin. Hän ei itse osaa arvostella asioita, hän uskoo näkymättömään mestariin ja tottelee hänen neuvojaan, ja kaikki, mitä hän tekee, voi menestyä, hän saa paljon kunniaa ja merkillinen asia on se, että hän saa sitä, mitä hän salaisesti kaipaa. Ja hän voi teoillaan saada aikaan paljonkin hämmennystä. Ja näin on ollut aina, näin on miljoonia vuosia ollut. Aina, kun ihmiset ovat pyrkineet, aina on ollut kaikenlaisia vaaroja ympärillä, lopulta on ollut niillekin vaaroja, jotka ovat kaikista vilpittömmimpiä, tahdonvoimaisia ja loistavia. Missä on siis pelastus?

Sanon muutamalla sanalla kaikkien näiden luentojen lopuksi, kun on puhuttu tavallaan epäpyhästä asiasta kuin magiasta, missä on meidän pelastuksemme. Jos syvennymme ajatuksissamme näihin asioihin, mistä on ollut kysymys, niin selvemmin vielä ymmärrämme, mistä Jeesus Kristus ja myös Buddha ja muut suuret, mutta ennen kaikkea Jeesus Kristus tahtoi auttaa ihmisiä, minkätähden Hän tahtoi pelastaa ihmiskuntaa. He tahtoivat sillä tavalla auttaa ja pelastaa meitä, että he neuvoivat meille sen ainoan tien, jota on turvallinen kulkea. Me ihmiset olemme tiedonhaluisia ja uteliaita y. m. ja sen nojalla joudumme kaikella tavalla harhaan parhaassakin tapauksessa. Mutta Jeesus Kristus

sanoo meille: „On ainoastaan yksi todellinen magia olemassa, se magia, että te ette suorita omaa tahtoaanne ja sitä, mikä teille on parasta, vaan Isän tahdon maan päällä: Täytyyköön Isän tahto, se on korkeinta magiaa. Ja te voitte kaikki harjoittaa magiaa sillä tavalla, että rukoillette. Se on teille sopiva maagillinen temppe, mutta rukoilkaa yhteyttä Isän kanssa, siunausta ihmiskunnalle, kaikkea hyvää. Älkää etsikö mitään muuta kuin jumalanvaltakuntaa. Teidän sielunne olkoon täynnä tuosta yhdestä ajatuksesta: palvella Isää Jumalaa ja tehdä Hänen tahtonsa.“ Isän tahto on ilmaistu Jeesuksen Kristuksen käskyissä ja ne ovat keskitetyt yhteen suureen käskyyn: rakastaa. Jeesus antaa meille aivan määrättyt käskyt, joita meidän tulee noudattaa omassa elämässämme, ja kun niitä koetamme noudattaa jokapäiväisessä elämässämme, silloin opimme vähitellen rakastamaan, ja kun sitä tietä, minkä Jeesus Kristus ja myös Buddha ovat käyneet, opimme kulkemaan, silloin me todella olemme turvassa, emmekä voi saada aikaan muuta kuin hyvää.

Korkein magia on Isän tahdon täyttäminen, muuta magiaa emme kaipaa Kristuksen jälkeen. Silti mikään magia ei ole taikauskoa, silti on olemassa kaikenlaisia ilmiöitä ja ihmiset harjoittavat magiaa, kun eivät parempaa tiedä. Mutta ne, jotka tahtovat seurata Jeesusta Kristusta, eivät tarvitse mitään magiaa harjoittaa. Joskus voi Isä panna heidät tekemään voimatekoja, mutta silloin: „te ette tee niitä oman kunnian vuoksi, vaan te teette silloin, kun Isä käskää: Isä tekee ne teidän kauttanne, ei teidän tarvitse mistään semmoisesta huolehtia.“ Sehän on henkinen elämä. Maagikoita meidän tulee olla ja valkoisia maagikoita, mutta maagikoita Jeesuksen Kristuksen tavalla.